

YENİ İNSAN: BUDA ZORBA

Osho

Benim mesajım basittir. Benim mesajım yeni bir insandır, *homo novus*. Eski insan kavramı materyalist ya da spiritüeldi, ahlaki ya da ahlak dışıydı, günahkar ya da azizdi. Bölünmüşlüğe, ayrıma dayalıydı. Şizofren bir insanlık yaratıyordu. İnsanlığın tüm geçmişi hasta, sağlıksız, deli olagelmıştır. Üç bin yıl içinde, beş bin savaş verildi. Bu tamamen çılgıncadır; inanılmazdır. Aptalca, akılsızca, insanlıkdışıdır.

İnsanları ikiye böldüğün zaman onun için üzüntü ve cehennem yaratırsın. Asla sağlıklı olamaz, asla bütün olamaz; reddedilen diğer yarı intikam alıp duracaktır. Kendine dayattığın yarıyı alt etmek için yollar ve yöntemler bulup duracaktır. Bir savaş meydanı olacaksın, iç savaş meydanı. Geçmişte durum buydu.

Geçmişte gerçek insanlar yaratamıyorduk, yalnızca insansılar yaratabiliyorduk. İnsansı insana benzer, ama tamamen sakat, felçlidir. Bütünlüğü içinde çiçek açmasına izin verilmemiştir. Yarımdır ve yarım olduğu için hep acı ve gerilim içindedir; kutlayamaz. Yalnızca bütün bir insan kutlayabilir. Kutlama bütün olmanın kokusudur.

Yalnızca bütün olarak yaşayan bir ağaç çiçek verebilir. İnsan henüz çiçek vermemiştir.

Geçmiş çok karanlık ve kasvetliydi. Ruhun karanlık gecesiydi. Ve baskılanmış olduğu için saldırgan oldu. Bir şey baskılanırsa, insan saldırgan olur, her tür yumuşak niteliği kaybeder. Şimdiye dek hep böyleydi. Eskinin bir yana bırakılması, yeninin müjdelenmesi gereken noktaya geldik.

Yeni insan ya öyle, ya böyle olmayacaktır - hem/ve olacaktır. Yeni insan topraksı ve ilahi olacaktır, bu dünyadan ve diğer dünyadan olacaktır. Yeni insan bütünlüğünü kabul edecek, içsel bölünme olmadan onunla yaşacaktır, bölünmeyecektir. Tanrısı şeytana karşı olmayacak, ahlaki ahlaksızlığa karşı olmayacaktır; o karşıtlık bilmeyecektir. İkiliği aşacaktır, şizofrenik olmayacaktır. Yeni insan ile birlikte yeni bir dünya gelecektir, çünkü yeni insan farklı, niceliksel bir şekilde algılayacaktır. Tamamen farklı, henüz yaşanmamış bir yaşam sürecektir. Gizemci, şair, bilim insanı olacaktır. Seçmeyecektir: Seçeneksizce kendisi olacaktır.

Benim öğrettiğim budur: *Homo novus*, yeni insan, insansı değil. İnsansılık doğal bir olgu değildir. İnsansı toplum tarafından yaratılır - rahip, politikacı, pedagog. İnsansı yaratılmıştır, imal edilmiştir. Her çocuk bir insan olarak doğar - bütün, tam, canlı, bölünmemiş. Toplum hemen onu boğmaya, parça parça kesmeye başlar. Ona ne yapacağını, ne yapmayacağını, ne olacağını, ne olmayacağını söyler. Bütünlüğü kısa sürede kaybolur. Bütün benliği konusunda suçlu hissetmeye başlar. Doğal olan çok şeyi reddeder ve bu reddediş içinde yaratıcılığını yitirir. Artık yalnızca bir parça olacaktır ve bir parça dans edemez, bir parça şarkı söyleyemez. Ve bir parça her zaman intihara eğilimlidir, çünkü parça yaşamın ne olduğunu bilemez. İnsansı kendi başına karar veremez. Başkaları onun için karar verip durmuştur - anne babası,

öğretmenler, önderler, rahipler; tüm kararlılığını onlar almıştır. Karar verirler, emir verirler, o yalnızca takip eder. İnsansı köledir.

Ben özgürlük öğretiyorum. Artık insanın her tür bağı yok etmesi, tüm zindanlarından çıkması gereklidir, artık kölelik olmamalıdır. İnsanın birey olması gereklidir. Asi olması gereklidir. Ve ne zaman bir insan asi olsa... Arada bir birkaç insan geçmişin zulmünden kaçmıştır, ama yalnızca arada bir - orada burada bir İsa, orada burada bir Buda. Bunlar istisnadır. Ve bu insanlar, Buda ve İsa bile bütün olarak yaşayamamıştır. Denemişlerdir, ama toplumun tamamı buna karşıdır.

Benim yeni insan kavramım Yunanlı Zorba ve aynı zamanda Buda Gautama olacaktır. Yeni adam Buda Zorba olacaktır. Tensel ve spiritüel olacaktır - fiziksel, tamamen fiziksel, bedeninde, duyuların içinde, bedenden ve bedenin mümkün kıldıklarından zevk alarak, ama yine de büyük bir bilinç, büyük bir tanıklık orada olacaktır. İsa ve Epikuros birlikte olacaktır.

Eski insanın ideali vazgeçmeydi, yeni insanın ideali sevinç olacak. Ve bu yeni insan gün be gün geliyor, gün be gün varıyor, insanlar henüz onu fark etmedi. Aslında o çoktan doğdu. Eski ölüyor, eski ölüm döşeginde. Ben onun yasını tutmuyorum, ölmesi iyi diyorum, çünkü onun ölümünden yeni ortaya çıkacak. Eskinin ölümü yeninin başlangıcı olacak. Yeni ancak eski tamamen öldüğü zaman gelebilir.

Eskinin ölmesine, yeninin doğmasına yardım et - ve unutma, eski her tür saygınlığa sahip, tüm geçmiş onun lehine olacak ve yeni tuhaf bir olgu olacak. Yeni öyle yeni olacak ki, saygı görmeyecek. Yeniyi yok etmek için her çaba gösterilecek. Yeni saygıdeğer olamaz, ama yeninin yanında insanlığın bütünlüğünün geleceği var. Yeninin getirilmesi gerek.

Benim çalışmam, yeninin doğabileceği bir buda alanı, bir enerji alanı yaratmak. Ben yalnızca yeninin, onu kabullenmeyecek bir dünyaya gelmesine yardım eden bir ebeyim. Yeninin anlayanlardan, bir devrimin gerçekleşmesini isteyenlerden çok destek görmesi gerekecek. Ve zaman olgunlaştı, hiç bu kadar olgun olmamıştı. Doğru zaman geldi, hiç bu kadar doğru olmamıştı. Yeni ortaya çıkabilir, aşp geçme mümkün oldu.

Eski o kadar çürük ki, bunca desteğe rağmen hayatta kalamaz; sonu geldi! Geciktirebiliriz, eskiye tapınmaya devam edebiliriz; bu yalnızca süreci geciktirmek olur. Yeni yolda. En fazla onun daha çabuk gelmesini sağlayabiliriz ya da oylar, gelmesini geciktirebiliriz. Yardım etmek iyidir. Daha çabuk gelirse, insanlığın bir geleceği, büyük bir geleceği olabilir - bir özgürlük geleceği, bir sevgi geleceği, bir coşku geleceği.

Ben yeni bir din öğretiyorum. Bu din Hıristiyanlık olmayacak, Yahudilik olmayacak, Hinduizm olmayacak. Bu dinin sıfatı olmayacak. Bu din, saf, dindarca, bütün olma niteliği olacak.

Halkım ufka çıkacak güneşin ilk ışınları oldu. Bu muazzam bir görev, neredeyse imkânsız bir görev, ama imkânsız olduğu için içlerinde ruh kalmış herkesi baştan çıkaracak. Benliklerinde biraz macera saklı, cesur insanların içinde büyük bir özlem yaratacak, çünkü gerçekten de cesur, yeni bir dünya yaratacak.

Buda'dan bahsediyorum, İsa'dan bahsediyorum, Krişna'dan bahsediyorum, Zerdüşt'ten bahsediyorum, böylece geçmişe ait en iyi ve en güzel şeyler korunabilecek. Ama bunlar yalnızca birkaç istisna. Tüm insanlık büyük bir kölelik içinde yaşadı, zincire vurulmuş, bölünmüş, deli.

Benim mesajım basit, ama gerçekleşmesini sağlamak çok zor, güç olacak. Ama ne kadar zorsa, o kadar olası, meydan okuma o kadar büyük. Ve zaman doğru, çünkü din başarısız oldu, bilim başarısız oldu. Zaman doğru, çünkü Doğu başarısız oldu, Batı başarısız oldu. Daha yüksek bir senteze ihtiyaç var, Doğu ile Batı'nın birleştiği, din ile bilimin birleştiği bir senteze.

Din başarısız oldu, çünkü diğer dünyadandı ve bu dünyayı ihmal etti. Ve bu dünyayı ihmal edemezsin; bu dünyayı ihmal etmek kendi köklerini ihmal etmektir. Bilim başarısız oldu, çünkü diğer dünyayı, içsel olanı ihmal etti ve çiçekleri ihmal edemezsin. Çiçekleri, benliğin en merkezi özünü ihmal edersen yaşam tüm anlamını kaybeder. Ağaçların köklere ihtiyacı vardır, insanın da köklere ihtiyacı vardır ve kökler ancak toprağın içinde olabilir. Ağaçların büyümek için, gürleşmek, binlerce çiçek açmak için açık bir gökyüzüne ihtiyacı vardır. Ağaç ancak o zaman tatmin olur, ancak o zaman ağaç önem, anlam hisseder ve yaşam anlamlı olur.

İnsan bir ağaçtır. Din başarısız olmuştur, çünkü yalnızca çiçeklerden bahsetmektedir. O çiçekler felsefi, soyut kalmaktadır; asla maddeleşmezler. Maddeleşemezler, çünkü toprak tarafından desteklenmemektedirler. Ve bilim başarısız olmuştur, çünkü yalnızca kökler ile ilgilenir. Kökler çirkindir ve çiçeklenme yok gibi görünür.

Batı çok fazla bilimden mustarıptir; Doğu çok fazla dinden mustarıp olmuştur. Artık din ile bilimin bir insanın iki yüzü olduğu yeni bir insanlığa ihtiyacımız var. Ve köprü sanat olacaktır. İşte bu yüzden insanın bir gizemci, şair ve bilim adamı olacağını söylüyorum.

Din ile bilim arasında, yalnızca sanat köprü olabilir - şiir, müzik, heykel. Bu yeni adamı var ettiğimiz zaman yeryüzü ilk kez olması kastedilen şey olacaktır. Bir cennet olacaktır; bu beden buda, bu yeryüzü cennet olacaktır.

OSHO Provokatör Mistik, Aykırı Bir Spiritüelin Gerçek Yaşam Öyküsü, Omega Yayınları